

A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a dr.Kovács Judit ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Stadler Endre ügyvéd, kirendelt gondnok által képviselt alperes ellen tagkizárás iránt a Fővárosi Bíróság előtt 11.G.40.645/2006. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 2007. március 6-án kelt 10.Gf.40.513/2006/6. számú jogerős ítéletével befejezett perben a jogerős ítélet ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.513/2006/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000,- (Tizenötezer) Ft felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az alperes a felperes tagja és 1996. május 2. és 2005. március 9. között ügyvezetője volt. A felperes főtevékenysége keretében záloghitelezési tevékenységet folytat banki háttér finanszírozás mellett zálogfiókként. 2005. március 4-én az alperes eltűnt és a perbeli taggyűlési határozat meghozataláig, de a felülvizsgálati kérelem benyújtásáig sem vált elérhetővé. 2005. március 8-án a Takarékszövetkezet ellenőrzése megállapította, hogy a felperesnek 62.551.200,-Ft leltárhiánya van. A felperes, illetve a Takarékszövetkezet között 2005. augusztus 1-én megállapodás jött létre 63.019.700,-Ft és járulékai megfizetéséről. A Fővárosi Főügyészség 2005. október 6-án kelt határozatával a különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntette miatt a nyomozás további

folytatását rendelte el az alperessel szemben és elfogató parancsot is kibocsátott.

A felperes ügyvezetője 2006. január 30-án kelt meghívóval 2006. február 15-re taggyűlést hívott össze. Az alperes képviselője a postai úton megküldött meghívót február 1-én átvette, a meghívót közvetlenül átadták az alperes képviselőjének 2006. január 30-án. A taggyűlésen az alperes nem jelent meg. A tagok 5/I/2006. számú határozatban egyhangúan akként döntöttek, hogy az alperes kizárása iránt a felperes nyújtsa be a keresetet a gazdasági társaságokról szóló CXIV. tv. (Gt) 49.§-ának /1/ és /3/ bekezdése alapján. A taggyűlési határozat kizárási okként jelölte meg, hogy az alperes kiemelkedően nagy kárt okozott szándékos, vagy súlyosan gondatlan magatartásával a társaságnak. A társaság tagjaként tudnia kellett volna, hogy az általa okozott kárt a társaságnak meg kell térítenie. Az alperes ismeretlen helyen tartózkodása a társaság céljának megvalósítását akadályozza, veszélyezteteti, magatartása a társasággal szembeni bizalmat veszélyezteteti. A takarékszövetkezeti hitelintézettel kötendő megállapodást valamennyi tag kezességének kellene biztosítania, ami az adott helyzetben az alperes tagsága mellett megoldhatatlan.

A felperes keresetében az alperes kizárását kérte.

Az alperesnek a Budapest Fővárosi XVI. kerület Önkormányzat Polgármesteri Hivatala Gyámhivatal 2006. június 12-én kelt határozatával gondnokot rendelt ki, aki a peres eljárás során a kereset elutasítását kérte.

A Fővárosi Bíróság 2006. október 4-én kelt ítéletével az alperest a felperesi társaság tagjai közül kizárta. Ítélete indokolásában többek között kifejtette, a Gt. 49.§-ának /1/ bekezdése alapján a bizonyítékok mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy az alperesnek a társaságban maradása a felperesi társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztetné. A társaság célja a 3.§ /1/ bekezdésében írtak szerint a nyereséges gazdálkodás. Az alperes magatartása nem választható szét tagi, illetve ügyvezetői tevékenységre, a nyomozóhatóság határozatában foglaltak önmagukban is indokolják az alperes kizárását. A felperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy figyelemmel a társaság főtevékenységére az alperes magatartása megrendítette a társasággal szembeni bizalmat a piacon, a felperesnek az alperes magatartása miatt másik finanszírozó hitelintézetet kellett találnia, mely a tagok készfizető kezességvállalását az együttműködés feltételül szabta. Az alperes ügygondnoka helyesen hivatkozott arra, hogy a Ptk.

alapján jogosult az alperest képviselni a felperesi társaságban. A gondnok azonban a gyámhatóság jóváhagyását köteles kérni 100.000,- Ft-ot meghaladó kötelezettségvállaláshoz, mely a felperes nagy kockázatot jelentő főtevékenysége mellett nehézkessé teszi az ügymenetet. Maga az a tény, hogy az alperes ismeretlen helyen tartózkodik, vele szemben büntető eljárás van folyamatban, gondnok képviseli, nagymértékben veszélyezteti a felperes céljának elérését. Hangsúlyozta, a tagkizárás nem vált okafoggyottá, a taggyűlési határozat meghozatala, illetve a felperesi kereset benyújtásakor.

A Fővárosi Ítéltábla 2007. március 6-án kelt ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, rendelkezett a másodfokú perköltség viseléséről. Ítélete indokolásában kifejtette, osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját tekintetben, hogy az alperes társaságban maradása veszélyezteti a társaság céljainak elérését. Az alperes eltűnését követő leltárhiány, az ezzel összefüggésben az alperes ellen indított büntető eljárás megalapozza az alperes társaságból történő kizárását, figyelemmel a társaság főtevékenységére is. Az alperes magatartása a Gt. 3.§ /1/ bekezdésében foglaltakkal ellentétben nem felel meg a társaság érdekeinek. Egyetértett azzal, hogy az alperes ügyvezetőként tanúsított magatartása nem választható szét tagi minőségétől. Hangsúlyozta, a felperes a PSZÁF engedélyéhez kötött záloghitelezéssel foglalkozik, az ilyen társasággal szemben magasabbak a bizalmi követelmények, mint más tevékenységet folytató társasággal szemben. A gyámhatóság által kirendelt gondnoki képviselő az adott tevékenységi kört folytató társaságnál nehézséget okoz, annak ellenére, hogy a gyámhatóság felhatalmazása esetén a gondnok készfizető kezességet vállalhat. A kizárás kezdeményezése időszerű volt, az alperes eltűnt, távolmaradását nem mentette ki, nem tért vissza, így a felperesi társaságnál érdekmúlás nem következett be.

Alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperesi kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes nem bizonyította, hogy az alperes társaságban maradása nagy mértékben veszélyeztetné a felperesi társaság céljának elérését, illetve, hogy kárt okozott volna a felperesi társaságnak. Alperes nyomatékkal hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság gyakorlatára, mely szerint a tag múltbeli ténykedése csak abban az esetben releváns, ha az a jövőre nézve veszélyezteti a társaság céljának elérését. Egy év telt el a felperes által állított károkozó magatartás és a taggyűlési határozat meghozatala között. Amennyiben pedig a társaság huzamosabb ideig nem vonja le a jogkövetkezményt, a kizárás oka elenyészik. A gondnok útján pedig az alperes a

társaság működésében részt tud venni. A fentiekén túlmenően hangsúlyozta, a kizárás kezdeményezése kérdésében döntő taggyűlést nem a társaság székhelyére hívták össze, a meghívó kézhezvétele és a taggyűlés között 15 nap nem telt el, az alperesnek a meghívót nem a kézbesítési (levelezési) címére küldték meg.

Felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és arra a megállapításra jutott, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő.

A perben eljáró bíróságok a bizonyítékok mérlegelésével egyezően úgy foglaltak állást, hogy az alperes társaságban maradása, a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztetné. A Legfelsőbb Bíróság gyakorlata következetes abban a kérdésben, hogy felülvizsgálatra a Pp.270.§ /2/ bekezdése értelmében csak jogszabálysértés esetében kerülhet sor. A bizonyítékok ún. felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban, mint rendkívüli jogorvoslati eljárásban lehetőség nincs, illetve csak rendkívül kivételes esetben akkor, ha a mérlegelésre iratellenesen, a logika szabályaival ellentétesen került sor. A felülmérlegelést lehetővé tevő feltételek az adott ügyben nem valósultak meg. A Legfelsőbb Bíróság hangsúlyozza, hogy figyelemmel a Gt. 49.§-ában foglaltakra azon indokok alapján kell a kizárás kérdését megítélni, melyek a taggyűlési határozatban, illetve a keresetlevélben megjelentek, más ténybeli indokra nem lehet áttérni (Gt.50.§ /2/ bekezdés). Ebből kifolyólag nincs jelentősége, hogy az alperes részére a taggyűlési határozat, illetve a keresetlevél benyújtását követően gondnokot rendeltek ki, aki az alperest jogosult képviselni. Ezért nincs jelentősége az adott jogvita elbírálása szempontjából, hogy a gondnok jogköre mire terjed ki, milyen intézkedéseket, döntéseket hozhat önállóan, illetve gyámhatósági jóváhagyással.

A Legfelsőbb Bíróság osztotta a perben eljáró bíróságok azon álláspontját, hogy a taggyűlési határozatban, illetve a keresetlevélben megjelölt okok kellően indokolják az alperes kizárását a felperesi társaságból. Az időmúlásra történő hivatkozást sem tudta a Legfelsőbb Bíróság - egyezően a perben eljáró bíróságokkal - elfogadni. A károkozó magatartás és a taggyűlési határozat meghozatala között közel egy év telt el, ugyanez irányadó az alperes eltűnésére is, de a társaság joggal gondolhatta az eltűnést követően, hogy az alperes rövid időn belül elérhetővé válik. Később ebben már alappal nem reménykedhetett, a

társaság működésének elnehezülését, illetve a társasággal szembeni bizalomvesztést észlelve hozta meg taggyűlési határozatát, illetve nyújtotta be keresetét.

Az alperes az elsőfokú bírósági eljárásban hivatkozott arra, hogy a taggyűlés összehívása során a Gt., illetve a felperes társasági szerződésének egyes rendelkezéseit megsértették. Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását etekintetben az alperes nem támadta. E kérdéskörrel a másodfokú bíróságnak emiatt nem kellett foglalkoznia, és arra nem is tért ki. Ilyen tényállás mellett a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati határozatában ezt a kérdést nem vizsgálhatta.

A fent kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp.275.§ /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 270.§ /1/ bekezdése folytán megfelelően irányadó Pp. 78.§ /1/ bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet benyújtó alperest kötelezte a felperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

Budapest, 2007. szeptember hó 24. napján.

Dr.Bodor Mária sk. a tanács elnöke, Dr.Vezekényi Ursula sk. előadó bíró, Dr.Pethőné dr.Kovács Ágnes sk. bíró.

A kiadmány hitelül:

(.....)
Szécsiné Horváth Ildikó
bíróági tisztviselő